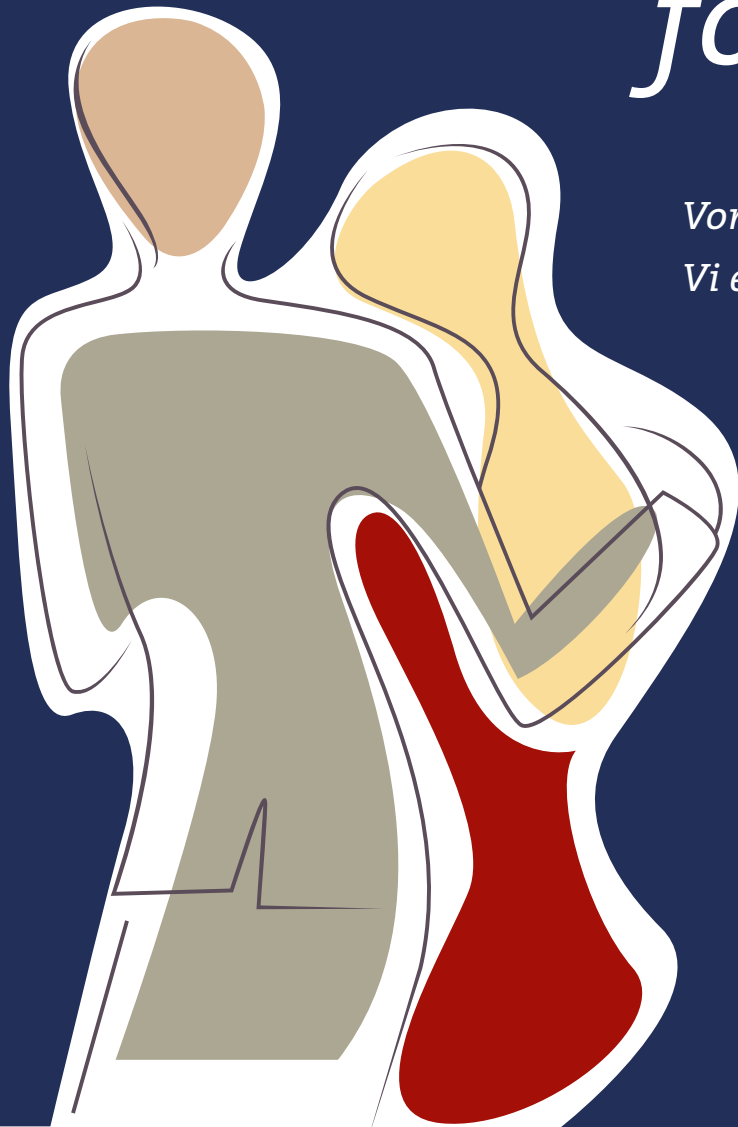

Seksualitetens forvandling

Vores instinktive seksualitet degenererer. Vi er stadig mænd og kvinder i det ydre, men vores psykiske struktur ændres ... langsomt.

Til hvad?

Vi er i den første spæde begyndelse i udforskningen af en verden af kærlighedsudtryk.

af Søren Grind, psykolog

Uden vores religiøsitet og seksualitet som afgørende inspirationsfaktorer ville al den lidelse, som præger menneskets historie med hungersnød, krig, naturkatastrofer og sygdomme, have berøvet os alt håb og al livsglæde.

Vores religiøsitet har skænket os trøst og håb om en bedre tilværelse, samtidig med at forelskelsen med dens længsel efter seksuel forening og familieliv har

været og for de fleste endnu er en vældig kilde til denne håbets flamme og dette livsmod, som har båret os igennem lidelse og nød.

Så hvad sker der, når såvel vores religiøse instinkt som den del af vores seksualitet, der er drevet af instinkt, i vor tid lader til at være underkastet stærk degeneration?

De kortvarige ægteskaber

Degenereringen af vores seksuelle instinkt viser sig på en mængde områder. Primært ved, at den ægteskabelige evne i form af forelskelsen bliver flygtigere

og mere kortvarig. Den vaklende evne til at være forelsket finder snart nye attraktive partnere, der konkurrerer med ægteskabet, som da ofte bliver ulykkeligt og kortvarigt.

Vi ser en accelererende opløsning af ægteskaber med en voksende forvirring og desperat søgen på det seksuelle område, men vi har ikke nogen dybere indsigt eller vejledning i den nye seksualitet, som sammen med den humane udvikling er i stærk vækst indeni os.

Da denne forvandling ikke i første omgang mærkes som en ændring af vores mandlige hhv. kvindelige kroppe og

køn, opstår der let forvirring. Der er tale om en usynlig, indre forvandling af vores psykiske struktur, som har dybe rødder i en allerede langvarig og endnu igangværende evolution.

Vi tror, at vi møder en kvinde hhv. en mand, men skinnets bedrager. I hver mand vokser en feminin side frem, og i hver kvinde vokser en maskulin side frem. De fleste mennesker, vi omgås, er temmelig androgyne, dvs. tvekönnede eller dobbeltpolede, som den danske filosof Martinus kalder det (se boks s. 26). De har en relativ veludviklet balance mellem den maskuline og den feminine side i sig, men går stadig rundt i maskuline eller feminine kroppe.

Derfor snydes vi til at tro, at den ægteskabelige evne bør være intakt, og at den seksuelle tiltrækning selv efter forelskesfasen bør præges af længsel efter parringsakten, samlejet.

Skuffelsen og forvirringen bliver da ofte stor, og mange føler sig mislykkede eller tror, at der må være noget galt med dem selv, eftersom de ikke er i stand til

at leve i langvarige forhold. Deres seksuelle parringslyst mister ofte kraft, når den flygtige forelskelsesbevne slukkes eller søger efter et nyt objekt til sin udløsning.

Fra dyr til menneske

I sin første fase indebærer den nye menneskelige kærlighed - som vokser i tilknytning til vores tiltagende dobbeltpolethed - en forstærkelse af den instinktive del af kønsdriften, som vi deler med dyrene, dvs. samlejet eller parringsakten.

Brunstperioden har for længst spredt sig til at omfatte hele året. Den øgede seksuelle kraft gør, at samlejet primært er blevet en søgen efter nydelse, og at målet om at forplante sig er blevet stadig mere perifert.

Men så småt er den tiltagende *menneskelige* seksuelle energi - i modsætning til den dyriske - begyndt at forvandle vores krop og sprede de erogene zoner ud i organismen til flere og flere områder.

Intellektuelle, kunstneriske og humane tanker og følelser gennemstrømmer samtidig organismen med højere bevidsthedsenergi, som forfiner vores følsomhed og evne til at nyde fysisk berøring selv udenfor kønsorganerne. Samlejet får dermed konkurrence af

forspil, kærtegn, massage, ømhed, intimitet og nærhed, som efterhånden løsrives fra den traditionelle kønsakt.

Den nye seksualitet bliver gradvist mere og mere frigjort og præget af en nydelse ved at gøre det dejligt og beha-

"I hver mand vokser en feminin side frem, og i hver kvinde vokser en maskulin side frem."

Kysset vil blive fremtidens kulminationsoplevelse. Det vil fortsat være knyttet til munden, men opleves i hele kroppen.

Det bliver en større livsglæde at give end den tidligere instinktive lyst til at besidde den anden.

geligt for den anden. Man ønsker at give, og det bliver en større livsglæde end den tidligere instinktive lyst til at besidde den anden og tage eller få sin egen tilfredsstillelse.

Den fra dyreriget nedstammende seksualitet viser sig i sin inderste kerne at stå i direkte modsætning til den nye menneskelige seksualitet, og her har vi egentlig selve grunden til alle de konflikter, der udspiller sig mennesker imellem.

Gennem en dybere forståelse af disse modsatrettede sympatiudtryk - at søge besiddelse og ejendomsret over den andens krop og vilje, i modsætning til at søge at give den anden frihed til såvel krop som sjæl - bliver en mængde kræfter i vores indre og i vores kultur mere begribelige og så småt håndterbare.

Al begær efter penge, ejendom og partnere og deraf følgende jalousi og misundelse har rødder i den dyriske seksualitet. Al medmenneskelighed, frigørelse og generøsitet udgår fra den menneskelige seksualitet.

En overgangsfase

Mennesket af i dag er et overgangsvæsen - symboliseret af bl.a. sfinksen i Egypten. Vi har både en dyrisk arv, som stærkt præger vores fysiske krop og dens instinktive funktioner, og en intellektualitet og begyndende humanitet, og det sætter naturligvis også sit præg på vores seksualitet.

Det er derfor helt naturligt, at der findes en overgangsfase i udviklingen, hvor den dyriske og menneskelige seksualitet lever side om side. I de fleste seksuelle relationer i dag findes såvel et ønske om forspil med kys og kærtegn som et ønske om at "fuldbyrde" det seksuelle møde med det traditionelle samleje eller parringsakten.

Martinus beskriver, hvordan den menneskelige kærlighed let kan "inficeres" af den dyriske. Det kan fx ske i et fint menneskeligt møde mellem to arbejdskammerater. Pludselig sker der en forandring i stemningen mellem dem. Parringsympatien er blevet aktiveret.

Er det to enlige, som finder hinanden

gensidigt, er det jo udmærket, men i modsat fald kan de to drages ind i utroskab eller i en indre kamp for ikke at lade sexlysten eller parringsympatien få overhånd.

I etablerede forhold er det heller ikke altid let at være koordinerede i sine behov - den ene foretrækker måske menneskelig varme, berøring og intimitet, mens den anden ønsker en mere samlejefokuseret seksualitet.

Indimellem holder den ene part sig tilbage med den menneskelige berøring for ikke at aktivere en parringslyst hos den anden. En del mennesker vil i dag gerne have kærtegn og intimitet, men kortslutter helt, når det forventes, at de skal "gå hele vejen".

Prævention - for og imod

Hvad gør vi så, når vi har en seksuel dragning til en kønsakt, som er koblet til befrugtning, og den nye seksualitet uden samleje endnu ikke er blevet det inspirationsfelt, som kan erstatte parringsaktens nydelse?

Den materialistiske løsning er kemisk eller mekanisk at hindre sæden i at komme i kontakt med ægget eller at forhindre det befrugtede æg i at sætte sig fast i livmoderen. Fra dette fysiske perspektiv er en befrugtning kun et spørgsmål om sædceller og æg i livmoderen. Man mener, at det er her, livet skabes.

Fra et åndeligt perspektiv gør det befrugtede æg det derimod muligt for et diskarneret væsen at påbegynde opbygningen af en ny fysisk organisme. Fra det åndelige plan skabes her en ny krop af et individ, som længes efter at inkarnere. Samlejet udgør den elektriske udstråling, som stimulerer et diskarneret væsen - af og til flere - til at forbinde sig med det befrugtede æg.

Prævention og afbrydelse af en graviditet er åndeligt set ikke bare et teknisk spørgsmål, men angår tillige forholdet til såvel det psykiske som det åndelige. Når vi ved hjælp af præventionsmidler fastholder parringsakten for vores seksuelle tilfredsstillelses skyld, findes der for mig at se tre hovedproblemer at holde sig til.

Det ene opstår ved anvendelse af p-piller, som er et indgreb i forplantningsfunktionen, der dels har bivirkninger og dels på lang sigt kan have en skadelig indflydelse på evnen til at blive gravid.

Det andet problem findes ved anvendelse af spiral. Her tiltrækker vi med selve parringsakten et diskarneret væsen, som sandsynligvis forbinder sig med det befrugtede æg, der sidenhen på unaturlig vis bliver udstødt.

En tredje effekt af at fortsætte med samlejet er, at det, ifølge Martinus, "opretholder anlæg, der knytter mennesket til dyreriget", hvilket jeg forstår som de egenskaber, der har til formål at beskytte familiedannelse

og afkom, dvs. ejendomsret og jalousi.

Heri ligger ingen moralsk kritik af de af os, hvis primære nydelse ligger i parringsakten eller samlejet. Det er blot en analyse, som kan vise vejen frem, når en mæthedsfølelse i forhold til samlejet eller dets konsekvenser begynder at vise sig.

Længslen efter en ny form

Det kan være en hjælp at forstå, at hvis man for eksempel forbinder samlejet med en ubehagelig følelse af ejerskab,

© Matteo Arfanotti

De fleste mennesker, vi omgås, er temmelig androgyne, dvs. tvekønnede eller dobbeltpolde, som den danske filosof Martinus kalder det.

kan det være en naturlig fase.

Mæthedsfølelsen i forhold til parringsakten kan opstå på forskellige stadier i vores udvikling som menneske afhængigt af, om vores seksualliv har været forceret, fortrængt og lidelsesfyldt i tidligere liv, eller om det har været et mindre belastet udviklingsområde. Det er meget individuelt, hvor vi igennem vores udvikling har lidt mest.

Som med al anden forandring er det den personlige sult og mættelse - i fintfølelse samarbejde med forstandens viljestyring - der kan skabe en for individet eller parret naturlig overgang til en ny form for seksualitet. En overgang, vi alle før eller senere kommer til at gennemgå.

Kondom, pessar og sikre perioder er vel de mest skånsomme præventionsmetoder, eftersom de ikke har nogle medicinske bivirkninger og ikke risikerer at skade de fysiologiske funktioner,

som muliggør befrugtning.

For de, som har en stærk livslyst og glæde knyttet til samlejet, men som ikke vil have et barn, er det absolut at foretrække at anvende prævention i stedet for at risikere en uønsket graviditet. En eventuel abort udgør en betydeligt sværere proces for såvel de tiltænkte forældre som det inkarnerede væsen.

En verden af kærtegn

Den naturlige vej, som kan føre den interesserede bort fra risikable præventionsmidler, er dog at udvikle sin evne til at kærtegne.

Vi er kun i den første spæde begyndelse i udforskningen af en verden af behagelige oplevelser og kærlighedsudtryk. Kroppens og sindets følsomhed øges helt automatisk gennem vores menneskelige udvikling, men som på så mange andre områder vejleder og opmuntrer den åndelige videnskab os til en aktiv deltagelse i udviklingen af det menneskelige.

Vi har mulighed for at træne os i at tilgive, at være tolerante m.m. I åndsvidenskaben findes ingen pegefingre eller bebrejdelser, derimod vises en vej til, hvordan vi i vores egen rytme og ud fra

egen længsel kan afvikle dyriske traditioner og udvikle menneskelige evner. Alt hvad man træner, bliver man jo bedre til.

At udforske måder til at tilfredsstille hinanden seksuelt gennem kys og kærtegn på hele kroppen, inkl. kønsorganerne, vil lidt efter lidt give nydelsesoplevelser, som ifølge Martinus langt vil overstige den nu degenererende kønsakt.

Det er dog fuldstændigt individuelt, og det er kun én selv, som kan opdage den berøring, der giver den rette følelse af nydelse, af frigørelse og kærlighed, som passer til ens egen unikke oplevelsesverden.

Vi er jo her, hver og en af os, på en unik rejse mellem to paradiser, og de fleste drages af begge former for seksuel tilfredsstillelse, men udviklingens retning går for os alle mod at blive genier til at kærtegne hinanden i frihed og gensidighed.

Vi er nu i vores menneskelige udvikling skridt for skridt på vej til genialitet, både hvad angår humanitet og evnen til at skabe behag for vores næste. Evnen til at nyde såvel fysisk som mental berøring vil dermed øges gradvis. Livsoplevelsen vil efterhånden fyldes af denne menneskelige, ikke-dyrisk, seksuelle fornemmelse.

Berøringen vil dog fortsat have sin kulminationsoplevelse eller orgasme. Den vil opleves i hele kroppen, men vil også i fremtiden have sin

"Seksualitet er ikke primært et teknisk spørgsmål, men et spørgsmål om livsindstilling."

Hverken mand eller kvinde

"Jeg ville ønske, at alting ikke var så 'kønnet'. At vi bare kunne definere hinanden som mennesker og ikke hele tiden som 'han' eller 'hun' og antage, at folk er på bestemte måder, der afhænger af deres køn."

"Langt de færreste tager stilling til deres køn, for det er noget, stort set alle bare tager for givet. Enten er du mand, eller også er du kvinde. Sådan fungerer det ikke for mig. Jeg er hverken eller og begge dele på en gang."

"Jeg har aldrig opfattet mig selv som pige eller dreng. Men bare følt instinktivt, at jeg ikke hørte til, ikke passede ind blandt nogen af de andre."

Disse udtalelser stammer fra et interview i Politiken (januar 2015), hvor tre unge mennesker fortalte om, hvordan de hverken føler sig som mænd eller kvinder. De bruger betegnelsen *genderqueer* eller *nonbinær* (dvs. udenfor de binære køns kategorier mand og kvinde).

For alle tre personer gælder det, at de ikke har behov for at skifte køn rent fysisk. "Det at være nonbinær har intet med vores seksualitet at gøre."

De to vil gerne omtales både 'han' og 'hun', mens den tredje foretrækker det svenske ord 'hen'.

Hverken hetero eller homo

Oprindeligt troede man, at der kun fandtes én seksualitet: den heteroseksuelle - alt andet var sygeligt. I dag er homoseksualitet anerkendt i mange vestlige lande. Men det er en ny tanke, at der også findes mellemting. Og at det for den enkelte kan skifte fra tid til anden - at seksualiteten kan være flydende og ofte ændre kurs.

Næsten hver anden ung i Storbritannien (48 %) identificerer sig i dag hverken som hetero- eller homoseksuel. For hele den britiske befolkning er tallet 19 %.

I en artikel i Information (sep. 2015) fortæller to unge mennesker om deres flydende seksualitet. De kan eventuelt kaldes biseksuelle, men de finder den betegnelse begrænsende, fordi de er til alle slags mennesker: mænd, kvinder, transpersoner, intersexpersoner, panseksuelle m.fl. Forpersonen for LGBT Ungdom fortæller, at bevægelsen hele tiden tilføjes nye bogstaver for at favne alle.

"I dag synes jeg, vi skal bevæge os væk fra alle mærkaterne og hen imod en forståelse af, at man kan være hvad som helst", slutter artiklen.

kulmination knyttet til munden gennem kysset - som allerede nu udvikles.

I alle disse menneskelige møder forenes seksualiteten med alkærligheden og er da, såvel mentalt som fysisk, helt uafhængig af kroppens køn. Det er mennesker, som elsker mennesker.

Et spørgsmål om livsindstilling

Det afgørende i alt samspil med medvæsenere er vores evne til at praktisere den menneskelige kærlighed. Seksualitet er ikke primært et teknisk spørgsmål, men et spørgsmål om livsindstilling. Er man indstillet på at tage for sig på sin næstes bekostning, eller er man indstillet på at give hinanden kærlighed i gensidig glæde?

Det er samme kursændring, vi arbejder på i alle de forhold, hvor vi længes efter en mere menneskelig tilværelse. Når vi kan sammensmelte en kærlighedsfuld indstilling med en adfærd, som er i harmoni med samtlige indblandede medvæsenere, er vi i harmoni med universets grundtone og får kontakt med de højeste oplevelser, vores bevidsthed kan rumme på nuværende udviklingstrin. □

Sören Grind er psykolog og underviser i Martinus kosmologi. Henv.: www.dynamiskbalancelance.dk

Kursus: *Seksualitetens mysterium og forvandling*, Solveig Langkilde og Sören Grind, 13/2, se www.martinus.dk

Litteratur: *Livet - dit spejl*, Sören Grind, Scientia Intuitiva 2010.